

Danish Institute for International Studies

Danmark kan stadig få indflydelse på finansieringen af udvikling

Fejerskov, Adam Moe

Publication date:
2015

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication](#)

Citation for pulished version (APA):
Fejerskov, A. M. (2015). *Danmark kan stadig få indflydelse på finansieringen af udvikling*. Danish Institute for International Studies. DIIS Impact Vol. 2015 No. Juni

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Financing for Development i Addis Ababa

DANMARK KAN STADIG FÅ INDFLYDELSE PÅ FINANSIERINGEN AF UDVIKLING

Selv om de forudgående forhandlinger om udfaldet ved FN-konferencen Financing for Development i Etiopien er overstået, betyder det ikke, at mulighederne for indflydelse ved selve konferencen er udtømte - tværtimod.

FN-landene skal blive enige om nogle helt afgørende rammer for finansiering af fremtidens udvikling, når de mødes i Etiopiens hovedstad Addis Ababa 13.-16. juli. De forudgående forhandlingsrunder er ovre, processen synes slut, og mulighederne for indflydelse på udfaldet er forpassede. Eller er de nu også det? Tidligere erfaringer fra internationale topmøder peger på, at det stadig er muligt at ændre radikalt på udfaldet under selve mødet.

ANBEFALINGER

- Hav færre, men skarpere prioriteter – gerne bare en enkelt – og brug højniveauelementet klogt til at gentage denne prioritet for at skabe politisk opmærksomhed om den.
- Før som udgangspunkt forhandlinger via EU-gruppen, men opdyrk gerne alternative alliancer med eksempelvis LDC eller G7+ landene.
- Højniveaumøder og konferencer er så forudsigelige, at det uventede træk ofte vil kunne få stor gennemslagskraft. Udnyt overraskelsesmomentet og brug potentielt ngo'erne som politisk våben til at presse forhandlingsparterne.

Her er tre muligheder, der kan sikre Danmark indflydelse under konferencen:

Færre men skarpere prioriteter

De danske prioriteter frem mod Addis Ababa synes at være

- bistandsforpligtelsen om 0,7 procent af Bruttonationalindkomsten (BNI)
- bistandens katalytiske rolle i forhold til at tiltrække og løfte private investeringer
- intern mobilisering af ressourcer i udviklingslande

Alle tre er brede, men fornuftige prioriteter. Ønsker Danmark at få reel indflydelse på et område under konferencen i Addis Ababa, kræver det dog, at al energi rettes mod én af prioriteterne, og at den om muligt bliver endnu mere specifik. I den forbindelse er det oplagt at benytte sig af, at Danmark forhåbentligt repræsenteres på højeste politiske niveau ved statsministeren (eller handels- og udviklingsministeren). Kommer statsministeren til konferencen med blot en enkelt skarp og konkret prioritet samt løsningsforslag til at opnå den, kan det tiltrække stor opmærksomhed og løfte sandsynligheden for at opnå målet.

Arbejd via EU – men opdyrk alternative alliancer

Gruppen af EU-medlemslande er Danmarks hjemsted ved topmøder. Det er herfra, langt de fleste forhandlinger udgår, og EU's ledere vil ofte gå langt for at sikre, at deres medlemslande følger samme forhandlingslinje. Ser de danske forhandlere en mulig åbning til at gennemtrumfe en væsentlig prioritet, vil en det sikre markant indflydelse at opildne EU-gruppen til at forfølge den. Det er ikke urealistisk, at mindre lande som Danmark kan få EU-gruppen til at støtte en sag.

Oftentimes kan nye og alternative alliancer, eksempelvis med de fattigste lande, dog vise sig lige så gunstige som de traditionelle. EU har før vist, at den selv er i stand til at opdyrke sådanne alternative alliancer, og der er derfor ikke nødvendigvis behov for, at Danmark opsøger disse bilateralt. Er der dog udsigt til en

EU-splittelse på et område, hvor Danmark kan se fornuften i at søge andre alliancer, skal man dog ikke være bange for at bryde ud. Specielt G77/Kina-gruppen har en række interne interessekonflikter, der tillader muligt samarbejde med de fattigste lande eller G7+ sammenslutningen af skrøbelige lande, som Danmark har haft et stærkt bånd til gennem de seneste år.

Udnyt overraskelsesmomentet og ngo'erne

Højniveaumøder og konferencer er så forudsigelige, at det uventede træk ofte vil kunne få stor gennemslagskraft. Embedsmænd er til tider tvunget til at være kreative, men ofte inden for de snævre rammer, forhandlingens diplomati nu tillader. Et af de nyere instrumenter til at skabe overraskelser i de ellers faste forhandlingsrammer er de sociale medier. Vi ved, at millioner af mennesker vil sidde og følge med i, hvad der foregår, og politisk pres eller former for 'udlevering' af forhandlingspartnere (hvis disse eksempelvis ikke lever op til aftaler) gennem de sociale medier kan have betydelige konsekvenser for forhandlingerne.

Et alternativt våben i den forbindelse er ngo'erne. Vi ved, at de vil være massivt til stede, og vi ved hvor stor en 'blød magt', de kan presse på med. På trods af konferencens status som mellemstatslig kan de danske forhandlere bruge ngo'erne aktivt som et politisk instrument. Samtlige store danske ngo'er har stærke forbindelser til deres internationale platforme, og hvis man når dem, kan den danske delegation sætte en væsentlig kraft i gang. Bruger man ngo'erne til at presse forhandlingsparter, skal samarbejdet naturligt nok være af uformel karakter, under hånden.

Det er ofte lykkedes lande eller koalitioner at ændre resultatet af en konference, nogle gange helt op til sidste dag. Men der er ikke råd til at sidde på hænderne og vente på foræring, hvis Danmark vil igennem med sine prioriteter. Reel indflydelse kræver initiativ, omstillingsparathed og mod til at benytte både de åbenlyse - og ikke mindst de mindre åbenlyse - muligheder, der opstår.

Adam Moe Fejerskov (admo@diis.dk), ph.d.-studerende, Global Regulering

Forsidefoto: FN's generalsekretær Ban Ki-Moon og Etiopiens premierminister Hailemariam Dessalegn under indvielsen af nye FN-lokaler i Addis Ababa, oktober 2014 © UN Photo/Evan Schneider

